

ՅՈՒՑԱԿ ԵՒ ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆՆԵՐ

ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ Գ. ԿԻԻԼՊԵՆԿԵԱՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԻ

ՀԱՅԵՐԷՆ ՀՆԱՏԻՊ ԳԻՐՔԵՐՈՒ

(1512 — 1800)

12

ԿՂԵՄԷՍ ՎԱՐԳԱՊԵՏ (ԳԱՂԱՆՈՍ). ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՐԱԴԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, Հ. աժ. ազ. Հատույ Տարածման (Propaganda Fide), 1645, 30 չ. + 55 թերթ (110 էջ) + 40 էջ + 106 թերթ (212 էջ) + 27 թերթ (էջ 54) = 446 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՔԵՐԱԿԱՆ, ԵՒ ՏՐԱԴԱԲԱՆԱԿԱՆ ՆԵՐԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՌ ԳԻՐԱՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆՆ ԾԱՀԵԼՈՅ: GRAMMATICAE, ET LOGICAE INSTITUTIONES Linguae Literalis Armenicae Ad Clemente Galano Clerico Regulari Sacrae Theologiae Professore, Et Sanctae Sedis Apostolicae ad Armenos Missionario. Addito Vocabulario Armeno-Latino omnium scholasticarum Dictionum.

ՎԿԱՑՈՒԹԻՒՆ Ա

Ընկալ սո՛վ զերարարձր սուրբ իշխանի Եկեղեցւոյ տէր Գառաբնայ Անդան, արքեպիսկոպոս զազաթից սրբազան հանդիսի մեծին Հատմայ՝ ողորքս այս Քերականութեան, և Լոճիկային, ի մեր լեզուս արապերեայ ի խնդրոյ իմոյ ի կարգէ թէ՛ ազիխոսաց պատասխան պատրի կղմէն աստուածարան վարդապետէ՝ զի զգործածանութիւնս ևս յիսուսի բրիտանոսի նուստս ծառայ Գահաննէն վարդապետս հայոց եղևացի, և Արքեպիսկոպոս Միջնոցեաց՝ Զերմեանից սիրով մասնացանեմ վեհապոյն Բարձրութեանց քամ. արդեպի ընդ արապաշուք հովանեա վեհանմանութեանց ընկալեալ՝ համարեացի աշգր արժանի արդարութեան. և ողորկար եղիցի խելամասութեան ազգիս մերոյ. ի փաստ բրիտանոսի՝ ողջ լեր ի տէր:

Գրեցաւ ի քաղաքս կոստանդնուպոլիս ի թվին փրկչին սոթիւր. և հայոց. ողա. յուլիս. իթ:

ՎԿԱՑՈՒԹԻՒՆ Բ

Ես Խաչատուր վարդապետս զազառացի Գառաբնայ Հայոց յարաշանիստ Քաղաքիս կոստանդնուպոլիս. վկայեմ, զի այս Քերականութիւնս, և Լոճիկայս՝ շարադրեալ ի հայ լեզուս ի կարգէ Դէ՛ ազիխոսաց կղմէն աստուածարան վարդապետէ, ի խնդրոյ Գահաննէնի աստուածարան վարդապետի եղևացւոյ, և Արքեպիսկոպոսի միջնոցեաց աշխարհի. է գործ ամենեւին անպաշտ. որ վայելչարար և ճշմարտապէս ուսուցանէլ զմեր լեզուս, և զայլ բանս: Մինչ զի և ևս իսկ ոչ ասկաւս սուսոյ արապ ընթերցեամք: Նա ևս յուսաւոր հողի կրակոս վարդապետն որ նախ քան զիս էր Գառաբնայ Հայոց կոստանդնուպոլիս՝ իրիստ հասանեալ էր գործոյս այսմիկ: Արդ՝ առ ի վկայութիւն այս ճշմարտութեանս զլեալ եմ գոյս. զի յարգութեան ի մեծն Հա՛ոմ ազգադրել զաշխարհի գործս առ ի յատութիւն ընթերցողացն մերայնոց:

Ես Խաչատուր վարդապետ և Գառաբնայ Հայոց կոստանդնուպոլիս իմով ձեռամբս զրեցի, և կնքեցի ի սոյն քաղաքս կոստանդնուպոլիս ի թվին փրկչին. սոթիւր. և հայոց. ողա յուլիս իդ

ՎԿԱՑՈՒԹԻՒՆ Գ

Ես Գոգոս վարդապետս ստամբուլցի, և շնորհաբն աստուծոյ եպիսկոպոս հայոց քաղաքին տիփրիկոյ. ընթերցայ մատգրութեամբ՝ զղորքս Քերականութեան, և Լոճիկային,

արտադրեալ ի մեր լեզուս՝ զեզեցիայամար չարիւ ի կարգէ Դէպքնոսաց՝ պատուական պատրի, Կղէմէս վարդապետ, ի ինդրոյ Յոհաննէս աստուածարան վարդապետի եղեսացւոյ, եւ արքեպիսկոպոսի միջազեցաց։ Եւ ըստ կարի իմում, վերահասու եղէ, որ յայժ հրմաւարար, եւ ասուգիւ սահմանեալ եղեւ մեր լեզուն։ Եւս առաւել՝ զի բացեալ լինի սովաւ զուսն իմաստութեան ազգիս մերոյ։ Որոյ աղաղաւ աղերսեմք ի յեղբարցն մերոց ի քրիստոս, որք ի մէծն հոսմ, արժանի արտացեն զգիրքս՝ զտպասարութենէ, սո ի յազատկարութիւն կարգացողաց։

Եւ Պօղոս վարդապետ, եւ Եղիսկոպոս հայոց՝ ձեռամբ իմով զբեցի եւ կնքեցի, ի կոստանդնուպոլսի, ի թվին փրկչին ոսիր։ Եւ հայոց, ողաւ յուշիս. ից։

ՅԵՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Չունի։

ԽԱՆՈԹ.

1. Տրուած են մանկ վերոյիշեալ երեք վկայութիւններուն լատիններէն քարգմանութիւնները։

2. Իւրաքանչիւր վկայութեան կ'ընկերանայ վկայողին կնիքը։

3. Լատիններէնով կայ մանկ Նիկիոյ Թորոսովիչի վկայութիւնը, իր կնիքով, գրուած Հռոմի մէջ Հայոց 1092 քուականին։ Կնիքին վրայ կը կարդացուի. Nicola. Turosovic. D. G. Aepus Leopold. Walahi Nati. Armeni։

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

463-5 Կղ.

13

ԿՂԵՄԷՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ (ԿԱԼԱՆՈՍ). ՄԻԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ...։ Հոսմ, տպ. Հաւատոյ Տարածման (Propaganda Fide), 1650. 60 չ. + 531 + 1 չ. = 592 էջ։

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՄԻԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՏԻՈՅՆ ԸՆԴ ՄԵՆԻ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՏԻՈՅՆ ՀՅՈՎ-ՄԱՅ։ Շարադրեալ ի յերկուս հատրս. ի պատմական եւ վիճարեանիս ի կարգէ Թէառի-նոսաց Կղմէս վարդապետէ։ CONCILIATIONIS ECCLESIAE ARMENAE CUM ROMANA. Ex ipsis Armenorum patrum. In duas partes. Historialem & Controversialem diuisae. Pars prima. Avtore Clemente Galano Surrentino clerico regulari theologo et S. Sedis Apostolicae ad Armenos Missionario. Առաջին հատր (Հայ. եւ Լատին, Պատմադրական)։

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ

Հրամանաւ արքայ ժողովոյն. որ վստն հաստատութեան հաւատոյ. Եւ Տէր Գրեգոր Ծործորեցի. Ազգաւ հայ ի կարգին քարոզողաց. տեսի զպատմապիւր աստիճին Հաւատիս. Միա-րանութեան Եկեղեցւոյն Հայոց ընդ Հռովմայ. Արտադրեալ ի Պատուական Տէր Կղմէս Աստուածարան վարդապետէ։ Յորում զտի զգրեցեալն Հայոցն պատճենի զեզեցիաւոյն քաղուածի. շարառեցեալ է հանդիսապէս սարսափ. Լաթինացւոցն բարբառ։ Նաեւ ոչ զոյ ի ամայ իմն ինչ. որ ընդդիմացի Կաթողիկէ Հաւատոյն. կամ կենցաղիցս բարբոց. իմա զործողտակարացոյն համարեմ. Եւ Հայոց սեռիցն պիտանաղոյ։ որով յուղղափառ հաւատս լաթործացեալք յենոյն։ քանզի իրաւ ի ամա վերադիմող զործոյս արտասանեալն Կղմէս վարդապետ, ի Հայոց զորոց եւ պատմադրաց, մանաւանդ ժողովոյ որք ի մէջ նոցին կոտորեցան, զհաւատայ ճշմարտութիւն պայծառապէս արտայայտէ, եւ յաչս նոցին իսկապէս բացատրէ։ Որոյ յաղաղաւ արժանաւորացն համարեմ զգիրքս. զի ըստ հրամանի սուրբ ժողովոյն ի լոյս դայցէ։ Առ ի հաւատարմութեան ըստիս զներկայ տոմասիս յատուկ ձեռք Հայոց բարբառս. եւ Լաթինացւոց ծրեցի. եւս իսկ եկեղեցւոցն։ Թվին ոսիր. Մայիսի թէ. ի Հոսմ ի վստն արքայն Կղմէսն։

Տէր Գրեգոր Ծործորեցի ի կարգէն
Քարոզողաց Հայկական Սեռէ։

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Զանի:

ԵՐԱՆՈՒԹ. Զեմ առնում լատիներէնով գրում եւ լատին կղերականներու աստղագրութիւնը կրող վկայութիւնները:

Կիւլյէնկէան Մատենադարան

230-2

1650

14

ԿՂԵՄԷԱ ՎԱՐԴԱՊԵՏ (ԳԱՂԱՆՈՍ). ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ...: Համ, ասլ. Հաւատայ Տաւրածման (Propaganda Fide), 1658. 46 շէ. 1-487 = 533 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑՈՅՆ ԸՆԴ ՄԵՆԻ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑՈՅՆ ՀՈՌՎ-ՄԱՅ: Շարացրեալ ի յերկուս հասար. ի պատմական եւ ժիշարանական ի կարգէ Քէաղինասայ Կղէմէս վարդապետէ: CONCILIATIONIS ECCLESIAE ARMENAE CUM ROMANA. Ex ipsius Armenorum patrum. In duas partes. Historialcm & Controversialem diuisae. Pars altera. Avtore Clemente Galano Surrentino clerico regulari theologo et S. Sedis Apostolicae ad Armenos Missionario. Tomus primus Երկրորդ հասար, Ման առաջին, Վիճարանական:

ՎԱՅՈՒԹԻՒՆ

Զանի:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Զանի:

Կիւլյէնկէան Մատենադարան

230-2

1650

15

ՆԵՐՍԷԱ ՇԵՈՐՀԱՂԻ. ՅԻՍՈՒՍ ՈՐԴԻ: ՎԵՆԵՐԿ, ասլ. Ճաան Պագրագա Պալիս, 1660. ՇԵՁ (526) էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

Զանի: Կր սկիւթ «ՅԻՍՈՒՍ ՈՐԴԻ, Հաւր միամին...»:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Մանուցում պայծառ բնութեւնաց:

Փառք Կաանձեա տէրութեան եւ միազոյ բնութեան անհատնէլի զարութեան եւ անբաւ բարեբարութեան երբեակ եւ մի աստուածութեան եւ անբաւանէլի սուրբ Երրորդութեան հօր եւ որդոյ եւ հոգւոյն արքայայ յայժմ եւ միշտ եւ յախտանա յախտենից ամէն Որ եւ կարողութիւն նուստ եւ աստապեալ անձին իմոյ Ճաան պագրագա որ մականուամբ ասի Պալիս որ եւ աղգաւ լաղինացի ի զկղեցկաւն մայրաքաղաքն վանատիկայ Զոր բազում ջա-

Նիւթ եւ աշխատանքը հազիւ կարացի է յանկ հանկ բազմապատկեան արուեստս եւ ոչ ուս-
տէք եղեւ ինձ օգնութիւն այսմ ազգայութեան արուեստին այսօրիկ։ Աղօսելով ի յայն
ամենեցուն ջրիստոս եւ ի շնորհարար հազիւ սուրբ աստուած բարեխոսութեամբ արքայ
աստուածածնին։ Եւ ազօթիք սրբոյն զբողոքի լուսասրէին։ Եւ բարեխոսութեամբ բնարեւոյ
անօթոյն եւ աստօթոյն պետրոսի եւ պօղոսի եղի ի մօր զազգայութեան արհեստն առ ի պայ-
ծասութիւն ազգին հայոց։ Այլ եւ պատճառ աշխատանքի մերոց այս էր. որ բազում ժամա-
նակաւ յառաջ ունէի սէր եւ բարեկամութիւն հետ ազգին հայոց. եւ յարածամ ցանկացի ակ-
սանել բղէքեղաշուք իշխանին հայոց խոնայ սափրազին։

Զոր ոչ կարացի հասանել ցանկութեան իմոյ. զոր փոխեալ է առ աստուած. եւ
զնարհաս որդին իւր զխոնայ վաղանն տէր աստուած բնդ երկայն աստուած արասցէ. Զոր եւ
պարզեւատուն ամենեցուն ջրիստոս պարզեւեաց ի ձեռին իմոյ զայս շափն առ ի պայծառու-
թիւն տանն հայոց Այլ եւ խնդրեմ անեղադիր լինել ասկա անյարժարութեան քոնդի ամե-
նեան. ոչ զիտէի լեզու հայոց եւ կամ դիր. եւ ոչ տեսեալ ի վարդեապետ զայս ազգայու-
թեան արհեստն բառ պարզեւեւոյն ամայ ի հոգոյն արքայ. այսքան յայտ տեսեալ երեւցանդի
ժաման օգնութեան ազգին հայոց. զոր եւ հասի յաւարտ բառ մերում ազօթիք. եւ էթէ
հուսադութիւն դասնէք իմում պոպասութեան զի կար մեր այս էր. Արդ եղեւ կտաւորումն
եւ աստուածն երգայս Տեան ներսեւի հայոց կաթուղիկոսի զոր անուանեալ կոչի Բիսուս
որդի ի լուս եւ յրմարի յարեալէ բազում քննութեամբ եւ բառադարանելով. ի Բիվանանու-
թեանն հայոց. ոճ եւ թ. ի յամենանն մայիսի. . . ի հայրապետութեան հայոց հանուրց սեւի
Տեան յախարայ երիցս երանեալ երջմանիկ հայրապետի ի վայելուչ եւ զեղեցկաւն կզգիս
վանաարկոյ եւ յիշխանութեան նայն թողարքի. Տօմէնիկո Գանդարինի Դօմէ եւ մեծամեծաց
հրամանաւ եւ յրիթիլէնով Դարձեալ աղաւթն զմեզ որք հանդիպիր ամայ կարգադով եւ կամ
սեաննելով յիշեցէք ի ջրիստոս եւ մեղաց թողութիւն խեղդեցէք ինձ հասն պօղոսայոյ պօ-
ղիսիս եւ ծնողացն իմոց. եւ զեռարայս գտեալացն իմոց. եւ այլ ամենայն մերձուորացն ի-
մոց. եւ զուր յիշեալ լիջիք ի ջրիստոսէ աստուծոյ մերոյ ամէն. Դարձեալ յիշեցէք ի շրիս-
տոս Գաղապի տէր ըստեփանոսի որդի եղադով աղան որ նա եւս աշխատեցաւ ի սրբադրեւն
սորա. Դարձեալ յիշեցէք ի ջրիստոս զնորահաս մանուկն ըստեփանոս որ է ազգաւ հայ որ
յառ աշխատեցաւ. եւ օգնութիւն արար այս արհեստին ի սրբադրեւն եւ ի շրեւն եւ այլ ու-
մենայն սրբախոսութեան սորոյ միթէ տէր աստուած զինքն սնոխորձ պահեցէ ամենայն շարժ
ամէն։

Կտաւորեցաւ զիւր բ. նախ յիսուս որդի եւ ապա սոգմոս,
ի ազգադատունն Պօփիսին։

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

ՏԼԻ. 21

1660

16

ՆԵՐՍԻՍ ԵՆՈՐՀԱԼԻ. ՅԻՍՈՒՍ ՈՐԴԻ. ԱժԱԳԵՐԱՄԱՃ. ՀՐԱ. ՄԱՌԱՔԼԱՍ ՄԱՐԵԿԻ Եւ ԱԼԵՔՍԱՆ
ՂԻՃԵՆԵՅ, ապ. Ս. Էջմիածնի եւ Ս. Սարգսի, 1660. 614 էջ։

ԱՆՈՒԱՆԱԲԵՐԹ

Ինկամ է։ Կը սկսի Վերմէ ի բաց կալ հրածար...»։

ԹԵԱՏԱԿԱՐԱՆ Ա

Յիշեցէք զիս մեղաւոր Նոթար մաթէոս յետ նորայ որ մեռն ասեցէ է նա որ էրեւո-
նեցի զլիջեցն աւետիսս որ յիշեալ լիջիք անեղին ատենին ջրիստոսի ամէն։

Էջ 458

ԹԵԱՏԱԿԱՐԱՆ Բ

Մանուգում պայծառ ընթերցողաց

Ենորհօք եւ ամենազօրին աստուծոյ եւ նախախնամութեամբ տեսնեմ մերոյ եւ
փրկչին յիսուսի ջրիստոսի ի թուին հայոց ոճն ի մայիսի ամենան։

լինի որ ժամ որ մեռաւ եւ իրրեւ որք մնացի ամէսէրդամ վասն այն որ սրբազարդ ոչ դոյրբայց միայն եւ ի կարգացող որ չի խիստ հէժուտ ժամանակ մի տարէկուսեալ եւ պարսպ մընացի եւ եւ սահմանք եւ զործն եւ մըշակն ր ամիս ժամանակ անցաւ սկսան նաւերն դնալ ի դէմ արեւելս ի քաղաքն զորմոնայ աթոռն սուրբն պողիկարկոսի որ է յաթանաանիցն անճարութեան սկսաւ մընացեալ ժող տեարն տպագրեցի վախելով այսպէս սրբազարեցի օրինակն եդի մի կողմ տպագրածն մի կողմ մին կու նայի օրինակն մի ի տպագրածն յարժամ որ սղալ լինէր կու մեկնի այսպէս սրբազարեցի մընացալ ժող տեարն տպա, ուսայ ըզսրբայգրելն որ դուրին էր թվին ոճժ մարտ ամիկն իւ սուրբ աստուածածինն միշտորդ անելով եւ բարեկիս ունիլ եւ յուս աստուած զրնիլ սուրբն զրիդոր լուսաորին բարեկիս ունիլ ամենայն սուրբն տպագրեցի ձերին սուրբ եւ մաքուր աղաթիւքն մայիս իէ աւարտ եղեւ. Դարձեալ վասն այսորիկ աղաչեմ ըզձեզ ով եղբարք որ իմ վրաստահութեան ներէք որ ոչ եմ եւ արժանի անունն իմ գրել անջինջ յիշատակարան բայց տէրն իմ այսպէս զիպեցուց զիս այս զործոյս որ միշտ սովորութիւն տէրն իմ այտեն որ զորձ բարի նա կու աւանդէ ի ձեռս մեղաւորաց որպէս յաժմուս եւ ի ձեռս իմ անարժանիս այս զորձս փառք նմա որ արժանի տար զիս այսմ բարուս.

Վասնորոյ աշատանք ունիմ ի վերայ այս զործին թէ զէրամով թէ այլ օգնութեան սրշափ որ կարուստ կէր օգնեցի յանձնել եմ եւ ուխտադիր եղեր որ մինչեւ ի մահւոս կարէս իշն որ ելանէ ցայք եւ ցերեկ պիտի որ աշխատիմ վասն սուրբ իշմիածնուն եւ տառնահաս սուրբն զօրավորս արդիւնն եւ որդոյն նորա մարտիրոսին որ եւ պահառ եղայ որ տպագրութեան արհեստն որ մաթէոսն սուրբ իշմիածնուն վախճար թէ որ եւ չինա այնպէս կու մեռնէր չէզիտէի թէ ով պիտէր տիրէլ ի վերայ քարտանին ու մասշիլ չոր պարտք կէր քարտանին զեռ եւ մասշիլ աթուճ չէր եւ յուսալով առ աստուած եւ ամենան սուրբք յանձն առի որժամ մեռաւ այլ պարտք յանտեցաւ վասն էն զիս եւ ընտանիքն իմ ի յիշատակարան զրեցի զարձեալ սորայ յեա աստուածանշի գիր պիտի դուս զալ տիրացուն մեռաւ զեռ ի կամ կ զիր չէր փովել զեռ բճի զիր ել պիտի փորվել եւ եմ վարձատրել ամին չեւ ի սուրբ խաչն դուս դուրայ թէ վարպետն չի մեռնիլ Դարձեալ աղաչեմ ըզձեզ ով եղբարք որ ով նանգիրպիք ամայ ստալով եւ վաշիլելով կամ կարգալով կամ օրինակելով յիշեցէք զիս արժանաւոր աղաթս ձեր էրեւանեցի զրլէջնեցն սակա՞ վարդայպետի եղբար աւետիսն ի կող ձրնալ ազամայ պարակիցն իմ մարիամ տատն որ է փոխեալ առ չանդերցեանն.

Դարձեալ յիշեցէք ըզճանգուցեալ ծնուղնս իմ Թորոսն մայրն իմ դահարադիցն ըլաւազ եղբարն իմ ոսկան վարդայպետն միուս վաճառական երարն իմ յովանէսն ըզբուրե իմ յուրուսինէն կրսեր եղբարն իմ միրզայիւսն եւ պապն իմ զաքարէն եւ չանիկն իմ մէլիքիտութուն եւ ամենայն արեան մերցայորի իմ ըզկենդանիս եւ ըզմեռեալս սուրբ սրաիս եւ սերտ շատառով.

Աստուած ողորմի ասցէք որ անկղ տտենին ի քրիստոսէ ողորմութիւն զրտանէք ի նմանէ սէղալիս Թորութիւն անէք որ իմ կարքս այս էր ոչ կարեմ շարայգրել ըսն զորոյ.

Դարձեալ յիշեցէք Հոգեւոր եղբայրն իմ նորարոյս վաճառական զէրվանցի.

Սահմատինէնց Պողոսի որդի զրիդորն իմ յանձնառած պարտքն զորայ էր տալու վասն էն ի յիշատակարանն զրեցաք զորա անունն Հայր մեր ու յերկինսզ եւ սուրբ եղիցի անուն քո եկեացէ արքայութիւն քո եղիցին կամք քո որպէս յերկինս եւ յերկրի զՎոց մեր չանապաղորդ տուր մեզ այսօր Թող մեզ պարտքս մեր որպէս եւ մեք Թողամք մերոց պարտապանաց եւ մի տար ըզմեզ ի փորձութիւն այլ փրկա ի շարէն զի քոյ է արքայութիւն եւ զօրութիւն եւ քո են փառք յաւիտեան ամէն. Ի Թաքայորութեան օսմանցուն տպվեցաւ զիրբքս սուրբան ի պրահիմի որդի նորարուս որ էր իւսմեայն սուրբան մահամանն սիրտ նորա քաղորցացի վերայ քէրիտտնէից զօրութեան աստուծոյ եւ աղաթիւք ամենան սրբոց ամէն.

էջ 600

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

ՏՄ-21

1660

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅՆ ԸՆԴ ՄԵՆԻ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅՆ ՀԹՈՎ-
ԵՄԱՅ: Շարադրեալ ի յերկուս հատարս. ի պատմական եւ վիճարանական ի կարգէ Թէաաի-
նասաց կղեմէս վարդապետէ: CONCILIATIONIS ECCLESIAE ARMENAE CUM ROMANA. Ex ipsis
Armenorum patrum. In duas partes, Historialem & Controuersialem diuisae. Pars altera. Auctore
Clemente Galano Surrentino clerico regulari theologo et S. Sedis Apostolicae ad Armenos Missio-
nario. Tomus Secundus Հատար Բ. Մասն երկրորդ:

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ

Միայն լատիներէն:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

... Արդ աստուծոյ եւ կղեմէս, անարժան կրօնաւոր ի կարգէ Թէաաի-
նասաց աստուծոյ վարդապետաց, շնորհօք որոյ հոգւոյն, եւ բարեխօսութեամբ
որոյ հոյ աստուծոյ անհրաժեշտ, եւ որոյն զրիգորի հայոց լատուարէին ի յաւարտ եւ կատարումն
հասուցի զշարադրութիւն պատմական եւ վիճարանական մատենիցս. որ կոչին միարանու-
թիւն հայոց եկեղեցւոյ ընդ մեծի եկեղեցւոյն հոգմայ: Եւ այս եղև ի թվականութեան
փրկչին մերոյ. ու. ու. կ. ի ներքոյ հովուապետութեան մեծի քահանայապետին տեսնն մերոյ
աղէքսանդրոս եւթներորդի: Չոր դարձաւ ողջահա յանձն առեալ էաք ի վաղուց ի խնդրոյ լա-
ղուս ուղղափառ հայոց վարդապետաց բարեկամաց մերոց. որք նոյն միարանութեան...

էջ 770

Կիւպղեական Մատենադարան

230-2 Կղեմ.

18

ՍԱՀՄԱՆ: Ամսդերտաւ, հրատ. Աւետիս Ղլիճեանց եւ Կարապետ Անդրեանցի, 1961 (աւ.
1962), 702 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ՍԱՀՄԱՆ ԴԱՌԹԻ ՄԱՐԴԱՐԷԻ ՈՐ ԵՒ ՍԱՀՄԱՍԱՐԱՆ ՅՈՐԶՈՐԶԻ:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ Ա

... Ապաւինելով ի կատարոյն բոլորից ի Հոգի՛ն Սուրբ. եւ կոչեցինք զնա առ ի
յոյնութիւն տկարութեան մերում. եւ ձեռնարկեցինք տպել զերգս սաղմոսաց Աստուծա-
խոս սուրբ մարգարէին Դաւթի: Վասն որո՛յ աղաչեմ զսրբազա՛ն Տեառնդ իմ. եւ զպատուա-
կան եւ զՔրիստոսասէր հա՛րազ, եւ զեղբարսդ իմ. զի յարժամ ջերմեանդ սրբախ. եւ յո՛րդ
արտասուօք երգիցէք զհոգեւնուսդ պաղատանս զմարդարէութեանս դաւթի. յայնժամ յիշեա-
լիք առ կատարոյն խնդրուածաց Քրիստոս. նախ զմարեցի Մաթէոս սարկաւազն. որ հան-
դուցեալ է առ Աստուած: որ էր ծառար Փիլիպպոսի ճշնադղեաց Կաթողիկոսի փոխեցելոյն
առ Քրիստոս Որ բազում ջանիւք. եւ երկամբք քանդակել եւ եւ նորակերտեաց. զաղնիւ եւ
զպատուական զիրս զայս: Հրամանաւ եւ կամօք Երիւ Երանեալ Կաթողիկոսին Յակոբայ:
Իսկ զկերպ ի զօրն առաին առեալ էր յերջանիկ Բարունապետէն Մասիսէ. նաեւ զպաղա-
փար սաղմոսարանիս: Եթէ եւթիք ընդ յա՛խն. զրնկեր եւ զօթանդակ, վերողբեալ մաթէոսին.
զերեւանցի զլիճեանց աւետիսն. զեղբայր Երջանիկ Բարունապետին Ոսկանի որ ի ժամ
մահուան մաթէոսին, յորդորեաց զնա, անդարձ առնել եւ կտակադրել զայս նոր տպարանս
յիշատակ Սուրբ էջմիածնի եւ Սուրբ սարգսի վանացն. Իսկ զկնի որոց, ներաջիք եւ ինձ ան-
պիտան եւ անարհեստ կարապետի անգրիանացւոյ բանի սպասաւորի՛, եւ աշակերտի վերո-
գրեցելոյ Երջանիկ Բարունապետին Ոսկանի. եւ թողութիւն շնորհեցէք ինձ մեղաւորիս. զի
անհմտութեամբ ձեռնաճուխ եղէ սրբազրութեան ա՛յսմ Աստուծային մատենիս եւ եթէ
զթեցի ինչ ի սմայ. ազիտութեամբ եւ ո՛չ կամաւ թիւրիկո՛վ կամ սղայելով. շնորհեցիք
ինձ զայն: Իսկ եթէ զայցի ինչ քստ հանձնից մերոց, այն Տեսնն շնորհք է, եւ ո՛չ յիշէն:

պարտուց երկոցուեցն՝ տաքի տպագրատունն վերողբեալ մենաստանիցն։ Եւ ինքն չեւ եւս տարաեալ գլխուս որդիան հանդես ի քրիստոս։ Զորոյ զթերին լցեալ աւետիսն։ Եւ սկսեալ բաղձանօք եւ փափագժամբ տոբիւս եւ չ զեղապաճոյճ եւ զովելի սաղմոսարան, առ ի ընթերցումսն Աստուածաբանաց։ արանց եւ կանանց։ Վասն որոյ յիշեալիք զծնող սորին զթէոդորոսըն։ Եւ զմայրն զգօհարաղիցն։ Եւ զպապն զգլխնեց զաքարիայն։ Եւ զմամն զմէլիք խաթունն։ Եւ զփոքր եղբայրն զմիւրախանն։ Եւ զքոյրն ուսանին։ Եւ զհանգուցեալ եղբայրն զյովհաննէսն։ Եւ ասացէք յիւով արտիւս։ տէր Աստուած ողորմեաց նոցա։ Եւ քննեալ զգիր յանցանաց նոցա։ Եւ արժանի արա արքայութեան քում։ Հուսկ յետոյ հայեցէք եւ վասն իմ վերջացելոյս եւ անարժանիս։ որդւոյս տէր յովհաննիսի։ կարապետի կրօնաւորի տեղբիւնացոյ։ Եւ կարծեցեալ զու բանի սպասաւորի։ Եւ յիմար եւ անպիտան աշակերտի։ վերողբեալ տեսուն ոսկւոյ ամէնիմաստ հոտորապետի։ Եւ փիլիսոփայի։ Եւ զաղմատականացն թարգմանչի։ Եւ ներեալիք սխալանաց իմոց։ զի անձանթ էի տղական արուեստիս եւ եւս բարբառոյ աղ-դացն հօլանդիզաց որպէս եւ Տոքա մերոյս գրի եւ լեզուի։ Վասն այսորիկ յոյժ տաժանժամբ եւ մեծաւ աշխատութեամբ։ հազիւ կարացի այսբան յայտ ածել։ Եւ զլոմայս ըստ այրուցն արկի ի դանձանեալ տեսուն։ Եւ ամենայն կերպիւ ջանացի ըստ կարողութեան իմոյ հետեւիլ ճշմարտութեան։ միջնորդութեամբ եւ ժամկականութեամբ վերողբեալ աւետիսն։ քանի որդի միւս ինձ։ խօսելով ընդ Տոքա։ Եւ ի սրբազրել փորձոյն։ Եւ ի բաղդատել պատկերացն։ զի զոմանս ըստ վերնադարացն։ Եւ զոմանս միոյ տան։ կամ շարադրութեան։ Եւ զայլոն ըստ ֆոնականց օրինակացն եղինք։ Այլեւ յերկուց հանդիսացեալ օրինական սրբադրեցաւ։ մինն յառաջնոյ ասացելոյ։ Եւ միւսն ի կետարացոյ տէր խաշատրոյ բարանապետի տղեալ յատենուցն։ սակ որոյ՝ զրաոս ոմանս եղինք տորնթեր ի լուսանցն, ստորասակսն եւ բացասակսն նշանօք։ նոյնպէս եւ զտաոս հերբայեցուցն։ հանդերձ անուամբն իւրեանց, ի լուսանցս անբժանցն։ Եւ որ ի նայնց հաճոյ թուեցի մեզ։ ընկալչիք։ Իսկ եթէ յայտնեցի ուրեք թիւրութիւն կամ սխալութիւն։ ի տղիտութենէ պատահեալ։ ուղեալիք ներելով։ իրբեւ բռնութենակիցք։ Եւ փորձիւ գիտօղբ զսկարութիւնս մեր։ որք ունիք կարողութիւն կատարելապէս։ Եւ մի բարկանայք, զի եւ մեր մարդ զուով զթեցաք։ Եւ զի անփոփոխն զու միայն Աստուծոյ է զործ։ Իսկ որք չիցեն ներկրթեալ յարուեստս շարադրութեան եւ ոչ ճանաչիցեն զսեռս եւ զհշուով մասանցն բանի։ նոցա չէ պարտ ձեռնամուխ լինիլ այսորիկ։ գրելով։ կամ եղծելով։ այլ կարգալ զու ինչ ի կարգին գրեալ է։ Դարձեալ յիշեալիք ի տէր։ զամասխացի խուտապաշի որդի մինսն։ մարն իւրով մարիամաւ։ որ ետ մեզ։ ջ մառչիլ փոխ որով զու ի մ։ Յիսուս որդիսն կաղմեալ յղեցինք նաւով յիզմիւռնիայ։ Այլեւ յիշեալիք զհանձարեղ արուեստաւորն։ զֆուստիք քրիստոֆուսն, որ է աղգաւ ալաման։ որ եւ քաղմահաւ ջանիւ կերպացոյց զպողոճատեաց եւ զպղընձի տիպ տառիցս։ որով ձուլեալ կերպանայ կապարեայ գիրն։ նաեւ զշարօղ զորոյս, Եւսն Եսեֆն Ռիբլման, պատանին։ որ թարգմանի Յօհաննէս։ Յօհաննիսի։ որոյ բազում աշխատութեամբ ուսուցի զգիրս հայոց։ ի պէտս զործոյս։ Իսկ զկնի սորին եթէ տէր կամիցի եւ օղնեցէ մեզ աղօթիք եղբարցդ։ տպագործեմք փոքրիկ ժամադիրք։ վասն հասարակաց անձանց։ մինչեւ ի հասանիլ առ մեզ աստուածաշնչին եւ հրաժանաց վեհապետին հաւու։ եւ յա՛յնժամ արասցուք զպատուիրեալն ի նմանէ։ ասանց ձանձրանալոյ։

Էջ 744-751:

ԾԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ Ե

Կրկին անգամ խեղբեմ ի սիրելեացդ իմոց, յիշել առ քրիստոս։ զնորայեցի խօջայ շահբեմանն։ Եւ զկողակիցն իւր շահատէն։ Եւ զորդին իւր խօջայ սահրատն եւ զկողակիցն իւր սալովանն։ Եւ զորդիսն իւր զաքարիայն։ Եւ զմարգարէն եւ զայլն արեան մերձաւորն սորին։ նայն զընկերն, իւր միւրեկնց յովհանն։ Եւ զմայրն իւր մնացականն եւ զմայրն իւր անային։ զեղբայրն իւր մկրտումն հանդերձ աղգականովն իւրով զի յոյժ օղնական եղեւ մեզ։ ի ներութեան մերում։ քանզի տարակուսեալ պաշարեաք վասն զրամի եւ բազումք ունէին կարողութիւն, բայց ոչ կարէին օղնել, թէ զգիրսն աւարտէաք։ իսկ սա ձեռտու եղեւ եւ ետ մեզ։ ու եւ ճ մառչիլ որով։ աւարտեցինք։ զրու եւ զէճ. սաղմոսարանն։ վասն որոյ յերանանկեալ աղաւթ զձեզ զի լիով սրտիւ աստուած ողորմեաց ասիցէք վերողբեալ աստուածաժառնեաց արանցն կենդանեացն եւ նրնչեցելոցն։ Եւ միով հայր մեղայիւ յանձն արասիք տեսուն։ սակով։ Հայր մեր որ յերկնս։

Էջ 761-762:

WILLIAMS.

1. Լեւոնամարտիչը կը պակսի: Վերնագիրը առած ենք «Հայ հնաւոյդ գրքի մատենա-
գիտական ցուցակ»էն (էջ 18): Վերջաւորութեան 762-րդ էջին ներքեւ կայ յաջորդ էջի մը
սկզբնաբաժին առաջին վանկը՝ «Դար», որ ենթադրեկ կու տայ թէ 763-րդ կամ աւելի էջեր հ-
ղած ըլլալու են:

2. Առաջին յիշատակարանը բերի է. կր պակսի առաջին մեկ բերքը:

If you are looking for me

$$\frac{a(p+q)}{a(p+q)+b} = \frac{a}{a+b}$$

1661

19

ՇԱՐԼԱՆՈՅ: Ամաղկբառամ, հրա- Կարապետ Անդրիանայի և Սեդա Վարդապետ Երևանցի, արդ. Ս. Էջմիածնի և Ս. Սարգսի, 1664, 779 էջ:

H.N.H.N.H.P.P.P

ՃԱՐԱԿԵՆՈՅ՝ երթաշտախմբի երկնցմունք հողեկուրտիանք. աստուածայինը և երջանկաց-
սրբոց վարդապետաց. Հայոց Թարգմանչաց զխորհուրտութիւնս և կեկեցեոյ վսեմեւացոյցա-
նոցաց: Ի Թուոյն քրիստոսի ոսկի: Եւ ի Հայոց ոճժ յողոստոսի ամսոյ ժոյ ի տաղաբան
սուրբ ՀՃմիթմանի և սուրբ սարգսի որ յամողէլիստամի: յերկրորդուն սուր վերստիսման
սանի ափսոսք կու տա:

ՅԻՇԱՏԱԿԱԼՔԱՆՆԵՐ

[illegible]

պահել անմեղադրելի: Իսկ որք ոչ էք ներ հմտացեալ արհեստից դրչութեան եւ քերթագութեան: Ժի այլ ինչ բարութեք յանդգնարար: այլ ջանացարութեք ուսանիլ զգրեալն. եւ տեղեկանալ ներպարութեալ զխոսութեանն. եւ փառս վերընծայել զբխտասի տառածոյ ընդ հօր եւ սրբոյ հոգւոյն. այժմ եւ անգրաւ յախտենիւ. ամէն:

Ձկնի սրոյ շնորհօքն Երեսուի եւ ազօթիւք ձերօք սկսանելոց եմք զԱստուածաշունչն:

Կիւլպէնկեան Մատենադարան

264.7

1664

20

ԱՍՏՈՒԱՅԱՇՈՒՆԶ: Ամօղերտամ, հրա. Ոսկան Վարդապետ Երեւանցի, օպ. Ս. Էջմիածնի եւ Ս. Սարգսի, 1686 (աւարտ. 1688), 6 էջ. + 628 + 834 = 1468 էջ:

ԱՆՈՒԱՆԱԹԵՐԹ

ԱՍՏՈՒԱՅԱՇՈՒՆԶ ՀՆՈՅ ԵՒ ՆՈՐՈՅ ԿՏԱԿԱՐԱՆԱՅ ներ պարունակող շարակարգութեամբ նախնային մերոց եւ ճշմարտասիրաց թարգմանչաց: Իսկ զկնի հրամանաւ վեհափառին Տեառն Եկեղեցւոյ Հայոց Կաթողիկոսի զլիապարզեալ եւ տնտեսաւ ըստ Գաղմատացւոցն. նաեւ զհամաձայնութիւն հանուրց զրոց Աստուածաշնչից ընդ իրեարս առնթիւ կարգեալ աւժենեցուն. նուազի ումեան բանի Տեառն սպասաւորի. Ոսկանի Երեւանցւոյ: ՅԱմատէր-դամ: ներ Տպարանում սրբոյն Էջմիածնի. եւ սրբոյն Սարգսի զօրավարի, ի Թուում փրկին. 1686, Իսկ Հայոց. ուժեւ. նամականն մարտի մետատանի:

ԲԱՅԱՏԱՐԱԿԱՆ Ա

ԲԱՆԱՀԻՒՍՈՒԹԻՒՆ ԱՌ ՎԵՀԱԳՅՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏՆ ՀԱՅՈՅ ՏԵՐ ԵԱԿՈԲ. Ի ՆՈՒԱՍԷ ՈՒՄԵՄԷԷ ԲԱՆԻ ՍՊԱՍԱՆՈՐԷ ՈՍԿԱՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏԷ՝ ԵԱԶԱԿՍ ՏՊԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՌԻՑ ԱՍՏՈՒԱՅԱՇՈՆՑ:

Մեծահրամանի իշխողից՝ եւ վեհափառի հրամանաւ յանձին կալցուք զգործառնութիւն. որ ոչ է մեղ ճաշ եւ ըմբոն, այլ յաւէտ աշխարհի որք վեհափառհր եւ հոգիւնկալք են. մանաւանդ կիրթք ուսմամբ, եւ ներհմտացեալք ամենեւումք մասամբք: Դանդի բազդատուութիւն՝ լեզուաց աշխատարողից ընդ իրեարս համեմատել կարի դժուարին է եւ աստանելի իրակութիւն. մանաւանդ տուշութիւն Հոգւոյն սրբոյ՝ ըստ բանի սրբոյ առաքելոյն Պօղոսի. որ առ կորնթացիա: եւ եւս յաւէտ ըստ ինձ առն. որ յերկացունցն եմ թափուք, Բայց յուսացեալ ի Հոգին սուրբ յորդորմամբ նուսոյ սրբոյ Առաքելոյ. եւ ի սրբանուէր ազօթա ըստ արեանեմ զանձն իմ ի խորս աշտրիկ ձեւնարկութեան. առ ի բազդատու. եւ ընդ իրեարս համեմատել զորբարտա Հայոց ընդ Գաղմատացւոց ստիքելով եւ զլիապարզեալ. եւ ըստ նուսոյն համարոյ շարակարգելով սակա համարարատոյն. որ առ նոսա զոյ յօրինեալ՝ այսինքն հանրոյ Աստուածաշնչոյ մատենին. հնոյ եւ նորոյ. որպէս առ մեղ միայն Աւետարանին սրբոյ տեսնեմք յարմարեալ. եւ ոչ ամենեցուն զրոց: Իսկ Աւետարանին աշտու եւս պակասի, զի նոյն զլուսին թէ Մատթէոսին. եւ Էթէ ալլոցն. ինքն առ ինքն ո՛չ ունի համաձայնութիւն. այլ առ այլս միայն. բայց Գաղմատացւոցն ուրանօր նոյն զիբքն ինքն առ ինքն ունի զհամաձայնութիւն. եղեալ է այսու զրով, վեր եւ վայր՝ առ որս եւ զհամարաթիւն եղեալ կրկնակիւք: նաեւ ցանդին ըստ այսմ են յարմարեալք: Վասն որոյ եւ մեք ով Հայր պատուական ըստ բարձրադասից հրամանաց քոց արարաք. զլիապարզեալ եւ տնտեսելով, զհամարաթիւն եւս առնթիւ նմին զնելով բազմաւ աշխատութեամբ. քանզի պատահեցաւ ուրեք առաւելութիւն ի մերս. եւ պակասութիւն ի նոսա. նոյնպէս անդրադարձութեամբ առաւելութիւն ի նոսա. եւ պակասութիւն ի մերս. առ այսպիսիս լուցաք եւ ոչ իշխեցաք առաւելուլ՝ կամ պակասեցուցանել. թէպէտ ոչինչ զոյր մնաս: քանզի ուրանօր զթիւն եմք ի քոց թողեալ՝ միով կամ երկուսմբք. եւ կամ այլ աւելեօք թուօք. անդանօր մերս է պակաս դուեալ: Իսկ ուրանօր բազմօք առդուք. կամ եղիւ, մանաւանդ մատենիւ իսկ. այն առ նոսա ո՛չ է դուեալ: նաեւ

մատանք, որք կտրի յաւա եւ եղեալ տարածաշրջ, եւ կամ խառնելաւ, եւ կամ առաւել-
եալք եւ նուաղեալք, այնպիսեացն զգլխահամարսն միայն եղեալ եւ զմանք համարսն ի քաց
եմ թողեալ սրպէս բարութաշն՝ յեռասան՝ որ է սիրաշաշն եւ աշխոյ: Իսկ ուրանոր մատանն
ամենեւին ոչ է եղեալ առ նոսա՝ զմերն միայն զրելլամ թողեալ եմ:

Եսեւ գմբարական Համար քնդ նոցայն Համարոյ չարակարգել անհնարին եղեւ. քանզի դադմատացւոցն երբիւ Համարիւ ամբափակեալ կայ՝ զորս խախտել ամենեւին անհնարին է. մանաւանդ զի Համաձայնութիւն Հանրոյ Աստուածաշնչոյն նոցա Համարաթուովն է եւ ոչ մերովո. գմերն եւ զնոցայն Համայն կարգել անհնարին եղեւ, զի ի լուսանցսն տեղի ո՛չ մնաց իսկ գմերն միայն զրեւոյ Համաձայնութիւն ո՛չ լինիւր. քանզի Համաձայնութիւն նոցա Համարովն է. եւ նոցա ցածգովն. որպէս եւ տեսանէ սրբանձնութիւն ձեր. Այլ եւ զիտքը Համարն ո՛չ կարացար Հայկականօք տառիւր չարազնել. քանզի քնդ Համարողականին եօթն զիրս եւս զան զրոշմեալք. զի եթէ զհամարսն զրովք մերովք եղեալ զգիրսն զայնտօսիկ ի բայ թողուաք անհնարին էր. քանզի ուրաքս զհամաձայնութիւնսն արարեալ են, քնդ Համարաթիւոյն եւ զտառսն զայնտօսիկ են եղեալ՝ որպէս տա՛ա յայտէ. վասն որոյ ո՛չ կարացար յառնալ. զի մի ի Համաձայնութիւնսն աշխարհս զրեւոյն. եւ ներ տեղւո՞՞ իւրեանց աշխարհս՝ որովք խորբաւ յաճն լինի յազգային. սակս որոյ զամենայն բառ նոցայն չարակարգեցար. Բայց սակս անբնդկութեան ձեւոյ Համարողականին. տառ նախակարգեցաք մերով Համարադրով. գմերսն հաւց նոցին եղեալ. զի նայած վայրում սորք վարժեացին, եւ ներ տեղւո՞՞ իւրում անտարակոյս ընթացին. որոց բնթերցմամբ եւ տեղեկութեամբ յաւատարեացին. եւ զիրաւ զգորութիւնս զրոց Աստուածաշնոց ի միա տացեն շնորհօք եւ ի թիկիւնս Հասութեամբ ամենաորոյ երբորդութեան. վասն որոյ Հայցեմ ձեռնով ի բումէլ պատասկանութեն եւ յամենանոցն դատահոգաք. եթէ ախորժին կամք ձեր Տեսան շնորհ եւ մեծութիւն, գմեկ արժանի տանել ի յիշատեւ բարոյ՝ եւ յազգիս՝ ապա թէ ոչ. գմեկ անբամբասանս եւ անբամանելիս թողու վասն Քրիստոսի, որ է օրհնեալ քնդ Հօր եւ քնդ սրբոյ Հոգւոյն. այժմ եւ անդրաւա յաւանելիս. Ամէն:

FILBULSPULVE F

11. $\mathbb{R}^n$ 上的 L^p 范数 :

Շնորհիւ և պարմութեամբ ամենագործի Աստուծոյ մատենա Աստուծաշունչ բազմառաւելութեամբ կարգաւորեցաւ՝ զխաղաղութեամբ և անասութեամբ բառ զազմատացոցն նաեւ ցանկով և Համաձայնութեամբ։ Քանզի Համաձայնութիւն բովանդակից մատեն նից բառ սրբոյ աւետարանին, առ մեզ ո՛չ գտանին, այլ առ զազմատացիւն միայն։ Թէպէտ առ մեզ ևս գտանին։ Ի զազմատացոց թարգմանեալ։ որովք ի Աստուծաշունչ զպարտաւորեալս վարաբացոյ՝ և որք ի նմանի զազմաբաւալք են ներ քաղաքում չուսմ, աշխարհ ևս ծայրատեալք՝ և ազարաւալք ի զըշաց։ Բայց ևս նուազառ յամենից՝ և յանուկաւ անձամբ և զխառնութեամբ ի մէջ մանկանց եկեղեցոյ տէր սահման բանի սպասարար յերկրէն սրբաբաւոյ ի զիդաքաղաքէն երեսնայ՝ Հրամանաւ Հուսոյն Հայոց՝ և կաթողիկոսին տեսարն Յովորոյ՝ եկեալ յամասերկրում ձեռնարկի մատենայն աստուծայնոյ։ Զգլխատեալսն ի նախնեաց՝ ևս ևս անասեցի բառ զազմատացոցն։ զթիւսն։ և զՀամաձայնութիւնն առ սուրբեցի մի բառ միտել՝ որպէս էր Հնար։ քանզի ո՛չ ամենեւին, և ամենայն իրօք միաբանեցան։ այլ ի տեղիս յովոյն տարածայնեցան զխիտով՝ ևս ասմբ՝ ամանք յետ ևս յառաջ՝ ուսմանք թերթի ևս աւելորդք։ որոց յարմարումն ընդ իրեարս կարի զմտարաւ եղև, և բազմառ ջանիւ։ Որպէս է տեսանել ի զիրա մօտէի, յետուայ։ Թաղաւորութեանցն։ մաքաւանդ ի զիրա ևս թերթայ։ եզրասայ։ տարբիթայ։ սաղմօնի։ դանիկի։ և այլոց։

Որք էն աշադդսիք տարազանութիւնք: Եւստորդն զբութիւն զիտոց՝ էւ տանցն: Երկ-
րորդն զսին է ոչ զորի զրոց՝ զիտոց՝ էւ տանց: Բէ առ ժեզ՝ էւ Բէ առ նոսա: Երրորդն, զԷ-
լտոց էւ տանց տառուէութիւն էւ նաւադութիւն: Չորրորդն, զիտոց էւ տանց յետ էւ յառաջ յի-
նիւն: Հինգերորդն, բանիցն աշխատարարութիւնք, էւ չաղփաղփութիւնք: Վեցերորդն վառ
մէրոյն ցանդոյ էւ նախադրութեան:

Նախորդը, որ է դրամթիւն զլիւց ևւ տանց - ո՛չ է յամենայն ուրեք ըստ կարգի շարա-
կարգեալ՝ այլ խառնելիւսն - քանզի ուրանօր էին Համեմատք շարակարգեալք իրերաց, մեք
ևս ըստ այնմ շարի զթիւսն յարակցեցաք. իսկ ուրանօր ո՛չ էին Համաձայնք ևւ յարմարք,
սոյն ևս խառնելիւսն կարգեցաք: Ըստ զլիւց դուռուրեք դասանին, միայն ի զիրս կըրա-
սայ. ևսթերայ. նաև ի զիրս առակացն սաղօմանի. ևւ զանիշիլի: Բայց ըստ տանց Նամանան
զիրս դասանին, դուռուրեք Համարան ընթանան: Թէպէտ ի մտառեան նորոց կատկարանաց
ստեղծք դասանին աշխատարարք, որպէս քաջամար ընթերցողաց բացապէս Երեւի: Արդ այսո-
ցիկ այսպէս զոյսով. ո՛չ զմերսն շարակարգութիւն ընտարանի կարացաք խախտել. ևւ ոչ զնո-

ցայն զլիտոյ թիւ եւ տանց- քանդի թէ զթիւ զլիտոցն խախտեալ՝ կամ տանց- ընդ նոսին հարկ լինիւր եւ զթիւ համաձայնութեանցն փոխել՝ եւ զթիւս ցածդոյն. որ էր անտանելի դործ- վասն որոյ այսքանս հարեցաք հադիւ: զմերայինն չարադրութիւն անխախտ պահել. եւ զզլխատութիւնս եւ զանատութիւնս ըստ թուոյ նոցա յորինել, որպէս ահա տեսանես ի զիրս եսթերայ. եզրատայ. սագածօնի. դանիկդի եւ այլոց:

Երկրորդն է զոլ գրոցն եւ ոչ զոլ՝ առ մեզ եւ առ նոսա: քանդի առ նոսա զոն զիրք յետեայ որդոյն սիրաբայ կատարելապէս ընկալելու ըստ այլոց Աստուածաշնչոց գրոց՝ տնա- համարով զլիտով եւ համաձայնութեամբ փակեալ. որք եւ ես ըստ իմում կարի թարգմանեալ յորինեցի ըստ զազմատացեացն. քանդի մեզ ո՛չ զոյր լիտպէս. այլ ծաղկաբաղ արարեալ: Նաեւ ստեփաննոս վարդապետն պոգոծացի թարգմանեալ եւ առաքեալ ըստ մերոյ խնդրոյ. բայց ո՛չ ժամանեաց մեզ յոգնութիւն, այլ զինի ամի միոյ. նաեւ զշրորորդ զիրս եզրատայ՝ որ մեզ ո՛չ զոյր ներ մատենից Աստուածաշնչոց. այլ միայն ի վերջոյ իզեալ ընդ եզրատայ երբորդի: Իսկ եզրատան՝ որ է առ զազմատացին երբորդ՝ առ մեզ առաջին էր կարգեալ՝ եւ ես ըստ մե- րոյն առաջին կարգեցի, փոխարկելով զթիւ համաձայնութեանցն ներ ցանդոյն, եւ ի լուսանց- սոյն: Բայց կարի ախտատանք եղեւ: Սակայն երբորդ զիր մակարայեցեացն սակս առ նոսա ոչ զոլոյն եւ ես ըստ մերոյն որպէս էր եղեալ թարց զլիտոյ եւ համարոյ՝ եղի:

Երրորդն է զլիտոց եւ տանց ատաւելութիւն եւ նուազութիւն. զսոսա եւս ի զիրս ես- թերայ. տորիթայ. դանիդի եւ այլոց բազմաց գոցես. որք ի ձեռն համարաթուոցն բացա- յայանին: քանդի որք ի մեզ պակասք զոն, զթիւս նոցին եւս եմք թողեալ՝ ուրանօր տեսա- նես զերեք կամ զչորս համարն զրեալ՝ եւ զայլսն ըստ կարգի. եւ ի մէջ այնոցիկ համարոցն, թուով միով կամ երկուքմբք. կամ եւս յովիւք ի բաց թողեալ՝ որքան թիւ ոչ զոցն այն- քանով թուով զմերն պակաս լեալ իմա: Նոյնպէս եւ զաւելիալն ի մեզ՝ յորժամ տեսանիցես բազմաւ տողով ո՛չ տնատեալ. գրտացես թէ այնքան բանն աւելորդ է առ մեզ. մանաւանդ զի ըղնղնաձեւ նշանն լատինացեոց եղաք ի մէջ, որքանք պարունակին ներ այնք ըղնղնաձեւ ո- ցըն, որպէս զտանես ի զիրս թաղատրաց. եսթերայ. առակացն. եւ այլոց: Բայց զոն եւս յայնք նշանացն, որք ըստ լատինացեոցն են եղեալք:

Չորրորդ՝ զլիտոց եւ տանց յառաջ եւ յետ դոյն: Քանդի զոն զլուխք ի զիրս եսթերայ՝ եւ սագածօնի, եւ այլոց. որոց կէսն աստ, եւ կէսն յայլում վայրով է գրեալ. նաեւ տաննե- մեկն. յառաջ է գրեալ եւ միւն յետոյ: Երեսուն յառաջ է գրեալ եւ քսանեւհինգն յետոյ. տանեւերեք յառաջ է եւ միւն յետոյ. այնպէս եւ տանցն զոն յետեւյառաջութիւնք: Չորս զամենեսեան ներ տեղով իւրեանց զտանել մարթանայք:

Բայց երբորդ մակարայեցին. որ ո՛չ զոյ լատինացեոց. ոչ տնատեցաք. քանդի զցանդն եղեալ են. եւ ի մէջ բնարանին զլիտահամար ո՛չ են կարգեալ. զի ընդ ցանդոյն համեմատեալ տնատեալաք, թէ լաւ, եւ թէ վատ. վասն այնորիկ՝ այնպէս անգլուխ եւ անհամար տպեցաք: Այսպէս եւ այլքն, զլիտահամարք բնարանին ընդ համարոյ ցանդոյն ոչ համաձայնին ամենա- յիւ եւ ամենայն ուրեք, այլ դունուրեք. որովք համարօք եւ ցանգօք անկարելի էր զհամա- ձայնութիւն յորինել: Վասն որոյ զայսքանս հնարեցաք՝ զի որքանք զլուխք տարանջատեալք էին ի միմեանց՝ եւ կամ յետեւյառաջ էին ընդ լատինացեոցն. այնք ի կրկին տեղաւք զգլուխ կարգեցաք, եւ զանաթիւնս ըստ կարգի եղաք. զի ի ձեռն զլիտութեոցն. եւ տանց թուոցն մարթանայք, եւ զհամաձայնութիւնսն, եւ զթիւս ցանդոյն ի տեղին իւրեանց հաւաստեաւ պտանել: Այսինքն կրկին երեսունեւմէկ. եւ կրկին մետասան. բայց զմանրաթիւսն ըստ կար- ւին զտանես յերկուսին տեղին:

Հինգերորդ՝ անուանց եւ բանից չաղփաղփութիւն եւ չաղակրատութիւն, զի զմի եւ զնոյն անուն ի բազում տեղիս բազմադիմիք են եղեալք: Զառս ոչ ասեմ, որոց այլեւայլ ան- տանախօշութիւն է հանդիպեալ. որպէս զէղէօնի, եւ սեղեկիայի, եւ այլոց յոգնոց. այլ զայնս, որք միւնոյնք են ի բազում տեղիս բազմադիմիք են գրեալք: Նոյնպէս եւ չարադրու- թիւնք յովովք զոն ազնատեալք. որք ամենեւին զտեսութիւն իրի ոչ յայտենն. այսպիսեացս ըստ կարի հոգ տարեալ ուղղեցաք. ո՛չ բնաւին, զի մի ի պարտաւաղիտաց եպերեցիմք, այլ զոմանս: Նաեւ զոր ոչ իշխեցաք փոխարկել՝ կամ բառնալ ի լուսանցն նստրու գրով եղաք. զի ճշմարտասէրքն՝ եւ վերահասուքն տեղեկացին, եւ մտադիրք լիցին: Իսկ որք ոչ կարի տարանջատք երեւեցան, եւ կամ տարանջատելով այլով կերպիւ զայլ իմն զբառ նշանակե- ցին. զայնս ոչ խախտեցաք՝ եւ ոչ ի լուսանցն զծագրեցաք:

Վեցերորդ վասն ցանկացն և և նախագրութեանցն նախենաց. զորս շարակարգել անձա՛ք թուեցան. մի զի համար սորին ոչ է այնու ցանկով. և ոչ անատութիւնքն. և ոչ համաձայնութիւնքն: Երկրորդ՝ զի առաին կարի ստուար դայր՝ և ծախն յոյով. սրոյ աշխատանքն և ծախն դիտաւորութեան ոչ արժեին. քանզի դիտաւորութիւն զնելոյն, ո՛չ այլ ինչ էր՝ ևթէ ո՛չ այս միայն. զի նախենացն վաստակ մի բարձցի. իսկ օգտութիւն և ոչ ծղի միոյ դոյր: Մանաւանդ զի ներ բնարանիցն այնչափ տեղի չեղեւ զի բնդ դադմատացւոց համարոյն զմերն ևս էաք եղեալ. թարց բնարանի համարոյն զցանգսն զնել անհեթեթ էր: Երրորդ զի և համար ցանկոյն բնդ համարոյ զլիտց բնարանին էր անպատկան եղեալ պալելով զըշաց: Զորրորդ՝ զի համար զլիտցն ի բնարանն՝ է ուրեք զի եղեալ է՝ և է ուրեք զի ոչ է եղեալ. նաեւ եղեալքն ի տեղիս յոյովս անհամաձայնք են եղեալք բնդ ցանկոյն: Սակս աշքանաց պատճառաց ո՛չ Էշան նախագրութիւնքն և ցանկքն ստալինք: Իսկ զկարգեալսն և զեղեալսն ի փաստ Քրիստոսի բնկալարուք. և զմեզ ի մեղադրանաց անպարտ արարէք:

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Գոհութիւն, պատիւ, և փառք էութեան ինքնապոյի՝ տէրութեան յարակալի: Երբորդականի անձնաւորութեան, և միակնի Աստուածութեան շօր և Որդոյ, և Հոգւոյն սրբոյ՝ ծնողի և ծնիցելոյ. և բղիտցի ի նոցունց էութենէ: Համապետաց՝ համադոյնց՝ և համազարաց. ի հանուրց արարածոց, և բնուից ստեղծածոց, իմանալեաց և զգալեաց. նիւթականաց տարրեղինաց, և յաննիւթից հրարունից սեռից. անցելով ամանակաւ, և ներկայի կենցաղի. և ապառնեալ յախտենի: զի ես զկարողութիւն անարժանութեան իմում մեծ մեռնատութեամբ և օժանդակութեամբ բնկերակցութեան մարմնականօք զոյիւք պայապատափաւաց. Ստեփաննոսի թէոզորոսի, և Պետրոսի ջուղայեցւոց: քանզի Աստուածաւէրք և կորովիքս աշտրիկ հայելով ի նուազութիւն Աստուածայնոց կտակարանաց որ ի մէջ ազգիս հայոց. մանաւանդ վարդապետաց՝ և վանականաց՝ և զրոց աշակերտաց: վասն որոյ ջերմեռանդ սիրով յօժարեալք յորդուեցին զմիմեանս, քաջալերելով և զիմս նուաստութիւն. որ սակս զոյից վարանէի. ձեռնուր եղեն ինձ ներ զործառնութեանս այսմիկ. տալով տառապէս զծախս զբաժնի բաւ որում և յորժամ պիտոյանայր:

Քանզի ես իշխանութեամբ և հրամանաւ վեհախորհի կաթողիկոսի և պարեմարդի հայկազանս սեռի. ներ պատրիարկարանում սրբոյ էջմիածնի՝ լուսանկարի՝ և Քրիստոսաճմենեցելոյ, տեսան Յակօբու: Եւթ թուով փրկչին վեց հազարբողի վեց հարիւրբողի վաստենբողի երկրորդի: իսկ բաւ հայոց թուոյ հազարբողի. հարիւրբողի մեռասանբողի. անպտեմբերի. ի՛նչ. ելեալ յերկր և յազգէ իմմէ զմեցի ի կողմանս Եւրոպիոյ. յաղազս տղման մատենիս այսորիկ աստուածայնոյ. և բազմաւ վշտիւ և տառապալկութեամբ եկեալ հասի ի սաճմանս յիտալիոյ՝ յերկիրն թուսղանու: ի քաղաք Ռիլիօնայ. ներ նախում նուազում զուրք զտի ինձ զօթանդակ. սակս որոյ թողեալ գնացի ի Հոռոմայ. զՅեռայ տեղ զայի յաջողութիւն զործառնութեանս. և տեղ եւս ոչ եղեւ ինչ միխիթարութիւն օգնականութեան զործոյս. վասն յոքունց պատճառաց ներհակականաց. թէ ի մերայնոց ազանց. և թէ ինքեանց կանոնաց և սաճմանաց՝ զորս մի բաւ միովէ շարագրել ձանձրութիւն է:

Իսկ ի դառնալն իմում անդրէն յիլիօնայ յետ բազմաց հակառակութեանց սուտակտապոսից և փառքուսաց մերախոց ազանց որք ոչ զօգուտ ազգի և զսրբոյ աթոռոյն այլ զանձանց զցանկութիւն. և կամաց զհաճութիւն կամենին լնուլ, որոց ընդդիմակայեալ. զոչինչ ետու հաւանութեան բանս: այլ ընդերից հաւատարմագունից վերողբեցելոց արանց և Քրիստոսասիրաց՝ յետ բազմաց քննութեանց և հարցափորձութեանց միաբանեցայ սիրով՝ և զաշխարհականաւ գրով. զի սոքա երեքեանս ընդ իս հողացեն զամենայն զծախ վերողբեցելոյ մատենին մինչեւ ցաւարտ. առ յօգուտ ազգիս և ի շահ սրբոյ աթոռոյն:

Իայց այսպիսի եղեւ պայմանն, քանզի ի թուին. ոճժդ. փետրվարի. ի վերողբեցեալ պարոն ստեփաննոսն. և պարոն. պետրոսն խոստացան զաւելեալ շահն որ ի վաճառմանէ Աստուածայնոյն լինիցի տալ սուրբ էջմիածնի: նոյնպէս և պարոն թէոզորոսն զիւր բաժնի շահոյ զկէսն խոստացաւ սուրբ երուսաղէմի. և զկէսն յուշոյ վանից սրբոյն սարգսի զօրավարին: Այսու պայմանաւ ես ևս չու արարեալ հասի ի կողմանս հիւսիսայնոյ յերկրս րէլիգիոյ. որ այժմ կոչի Տօլլանտիայ. ի քաղաքս յամաթէլտաամի ի տպարան սրբոյ էջմիածնի և սրբոյն Սարգսի զօրավարի: ուրանօք և սկիզբն արարի տպել զբովքն զորս ա-

ւեախոն էր յորինեալ: զի զիրք մասթէութին յոյժ խոշորք էին եւ անյարժարք: Նաեւ զի ոչ զայր զիր վրան համաձայնութեան եւ խորագրութեան հարկեցայ անեւ զնոսր զիր զայն, զոր վրան փորձի եղեալ եմ ներ վերջնում շարակնացին: Նաեւ այսու բոլորդքիս որ յաւեալն էր յորինեալ: որովք զրովք զսկիդրն արարար ներ թուօջն արդէս զրեալ է ի սկզբան, եւ յաւարտ ասրին ժամանեցաք ոգորմութեամբ հունայ Տեառն եւ փրկչին Յիսուսի, ներ թուօջն Քրիստոսի հաղարարդի վեց հարիւրորդի վաստներորդի ութերորդի: յամսանն հսկամբերի, որոյ էին աւարք երեքաստներորդ: իսկ ըստ մերոյ հաղարարդի հարիւրորդի եօթնեաստներորդի, ներ նոյնում ամսում հսկամբերի երրորդի: իսկ ըստ հայոց ամսոյ հրտայեց քսաներորդի հինգերորդի:

Արդ տեարք սուրբք եւ ծառայակիցք ի Քրիստոս, որք հանդիպէք այսմ նորաստեղծ յորատանս: եւ Աստուածակերպի գրախոսի՝ եւ յաւանդանի այլոց: եւ յեղեմարդիսի ըստ ապաստակեան գեաւոյ, որ սողեալ արքուցանէ՝ եւ բողբոջեալ պաղարեւը յոյն բանականաց զպէտպէս տեսակ առաքինութեանց՝ եւ վարուց բարեաց:

Յիշեալք միով հայր մերով զվերսգրեալ խանկեց պարսն Ստեփաննոսն. եւ զհանգուցեալ ծնացն նորին. զհայրն զպարսն եղումն, եւ զմայրն զփառանձեմն. եւ զայլ արեան մերձաւորս հորին:

Այլեւ զթաւշկնեց պարսն Թեոդորոսն. եւ զհայր նորին զմահպատի յեղարն. եւ զմայրն աննամէլիքն: եւ զայլ համապունս նորին բոլորովին:

Նաեւ զպարսն Պետրոսն. եւ զհայր նորին զաէր աւագն. եւ զմայր նորին զողլանդաւրաքն: եւ զայլ համատեսս նորին զնոր եւ զհին:

Ընդ նոսին եւ զհայրն իմ զպարսն Թորոսն. եւ զմայրն իմ զգօհարագիդն. եւ զեղրայրն իմ զՅօհաննէան զփոխեցեալն առ Քրիստոս, որոյ ընչիւքն մաի եւ ի զործս յայտ: այլեւ զմիւս եղրայրն իմ զաւեախոն որոյ զրովն սկսաւ զիրքս. եւ ինքն եւս աշխատեցաւ ժամանակս ինչ ի խաշարարութեան եւ ի տուրեւառութիւն զործոյս: եւ զայլ աղպացեղս նոցին:

Ընդ սրս եւ զհաւատարիմ աշակերտն իմ զկարտպեա վարդապետ անդրիանոսի. որ միշտ եւ անձանձիր՝ աքնեցաւ ի վերայ արադրութեան, եւ այլոց զործոց:

Այլեւ զձեռնասուն աշակերտն իմ զյօհան սարկաւաղ Լրեանեցի, որ զառաջներորդ փորձն միշտ ընթերցաւ ընդ իս եւ ընդ վարդապետին՝ եւ աշխատեցաւ ի սփռելն զթուխան եւ ի ժողովելն: եւ ի կապելն՝ եւ զանտես տան հոգան եւ զամենայն զարտաբեր զործս հոգաց եւ ծառայեաց մտերմարար:

Եւ զայլս զամենեւեան զաշխատաւորս եւ զբարեմիտ Զանաջօղս յիշեալք, զի եւ զուրք յիշեալ լիջիք յարքայութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի լսելով զերանաւէտ բարբառ նորս. որ է օրհնեալ ընդ Հօր. եւ ընդ սրբոյ Հոգւոյն յաւիտեանս, եւ յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն: Հայր մեր որ յերկինս:

Կիւլպինկեան Մատենադարան

220-4

1666

Կաղմեց՝ Ա. Գ.

(Շար. 2)